

## Predikan andra advent 2017-12-10 Västerortskyrkan

### Vi står upp och lyssnar till dagens evangelieberättelse.

Lukas kapitel 21, vers 25 - 36

*Jesus Tecken skall visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden skall bedningarna gripas av ångest och rädlöshet vid havets och vågornas dån. Människor skall förgås av skräck i väntan på vad som skall komma över världen, ty himlens makter skall skakas. Då skall man få se Människosonen komma på ett moln med makt och stor härlighet. När allt detta börjar, så räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig.” Han gav dem en liknelse: ”Se på fikonsträdet och alla andra träd. När de börjar knoppas, då förstår ni av er själva att nu är sommaren nära. På samma sätt vet ni när ni ser detta hända att Guds rike är nära. Sannerligen, detta släkte skall inte förgå förrän allt detta händer. Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå. Var på er vakt så att inte era sinnen fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen som av en snara, för den skall komma över alla som bor på jorden. Håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upprätta inför Människosonen.” Amen*

---

### Vänta sätt er inte ner än!

Stå upp, stå upprätta inför Människosonen! Räta på er och lyft era huvuden... strunta i allt annat som texten sa, det tar vi sen, men just nu: Räta på er och lyft blicken, möt ljuset. Ljuset som möter er uppifrån, ljuset som syns genom Nålsögat! *Vi ber morgonbön i Västerort, genom Nålsögat öppnas hela livets port. Här och nu, mitt i allt, tar livet och Gud gestalt* sjunger och ber vi varje tisdag kl. 10 här i kyrkan. Fortsätt räta på er, men sänk blicken lite och möt ljuset i adventsljusstaken. Två ljus brinner, två till kommer tändas längre fram. Det finns alltid mer ljus, mer hopp, alltid mer och fler ljus att tända. *Ljuset lyser i mörkret och mörkret har inte övervunnit det*

Låt ingen någonsin få er att tro att mörkret är starkare än ljuset, låt ingen någonsin ta ifrån er upprättelsen, låt ingen, ingen, trycka ner er.

**Nu kan ni sätta er ner.**

I varje tid har människan läst av skeenden som vore de svar på det dagens text beskriver. När Lukas återger det Jesus skulle ha sagt 50 år tidigare... ja så är det; Jesus var aktiv runt år 30 i vår tideräkning och Lukas skrev sitt evangelium omkring år 80. När Lukas återger det Jesus skulle ha sagt 50 år tidigare så har det han återger redan hänt. Åtminstone till dels. Jerusalems fall, templets förstörelse, år 70 var för den tiden ett svar på textens beskrivningar. Till en annan del har det inte hänt. Människosonen har varken då eller nu 2017 kommit på ett moln med makt och stor härlighet. Och det där med att *detta släkte skall inte förgå förrän allt detta händer* och Jesus kommer tillbaka, är ju heller inte riktigt sant. I alla fall inte om det gäller de människor som levde då, alla som läste det första exemplaret av Lukasevangeliet, alla som hörde Jesus säga dessa ord, är döda. Släktet förgick, inte innan det hände hemska saker, men väldigt tydligt innan Människosonen kom tillbaka. Det där med Jesu återkomst är ju ett kapitel i sig. De flesta utsagor om hans återkomst handlade om att det skulle hända snart efter hans död och uppståndelse och himmelsfärd. Men nu har det gått i runda slängar 2000 år sedan dess och antingen har han kommit tillbaka och vi missade det eller så har han det inte och då ställer i alla fall jag mig frågande till om han kommer göra det. Jag vet, vi bekänner det i Trosbekännelsen *därifrån igenkommande till att döma levande och döda*. Jag vet att det är som att svära i kyrkan, men jag skulle sätta en peng på att det inte blir något med det, att iveren då när allt hände var så stor, iveren och längtan for iväg med utsagorna. Ivern och längtan blev senare en tröst som blev en dogm och dogmer ändrar man inte så lätt på. Jag blir gärna överraskad men tills vidare lägger jag inget krut på den frågan. Och iver och längtan är bra grejer, framförallt om de inte blir dogmatik.

Läsa med i Trosbekännelsens alla ord kan en göra i alla fall, i respekt för kyrkans långa historia och i respekt för gemensamma och världsvida texter osv.

Men om nu inte dagens text och andra texter syftar till att skapa en skrämmande beredskap för Jesu återkomst eller som texten säger Guds Rikes ankomst, vad syftar de då till? Var det ett sätt att skrämma människor till en högre medvetenhet om världens tillstånd och det personliga ansvaret? Det har genom tiderna varit ett ganska väl fungerande recept.

Men vi måste nog backa bandet lite och fråga oss Vad i all sin dar är Guds Rike? När jag var ung, runt 20-25, så fanns det böcker och predikanter som formulerade sig kring det de kallade *Gudsrikestanken*. Jag hängde med men förstod nog aldrig riktigt vad det var. Är Guds Rike ett avgränsat geografiskt område? Är Guds Rike ett tillstånd i hela världen? Är Guds Rike ett tillstånd i människan? Bibeln är inte till så stor hjälp i frågan för den svarar Ja på alla tre, mer eller mindre. Sedan kommer ju tidsaspekten. Är Guds Rike något som ska komma eller är det något som redan kommit? Och till sist är det ens intressant eller adekvat att fundera över detta?

Dagens evangelieberättelse säger att Guds Rike är nära, som i nära i tid, och det förstod de första läsarna för att det hände hemska saker i deras samtid och i deras närhet. Och så har det ju fortsatt och i vår tid är det på flera sätt maximerat, vi vet om stora hemska händelser i samma ögonblick som de inträffar, oavsett om det gäller presidenters, politikernas eller teaterdirektörers misslyckanden. Oavsett om det gäller Tsunamis, jordbävningar eller översvämningar. Oavsett om det gäller krigshandlingar eller terrorattacker och oavsett om dessa kommer från stater, rörelser eller individer.

Detta omedelbara informationsflöde tar många gånger knäcken på oss. Det får oss dessutom att tro att eländet är värre än någonsin för i tiden. Vilket inte behöver vara sant. På de senaste 40 åren har antalet länder som har demokratiska så gott som fördubblats.

Freds- och konfliktforskningen är tydlig med att det är färre krig idag än för 40 år sedan.

Ni kanske såg den dräpande intervjun som en dansk journalist gjorde med Hans Rosling. Journalisten målade upp elände efter elände och Hans Rosling svarade med att ni journalister väljer vad ni berättar om och ni generaliserar. Han fortsatte; Ni berättar bara om en del av ett lands utveckling, ni berättar nästan aldrig om det positiva kring minskad barnadödlighet, ökade möjligheter för flickor att studera eller att fler och fler människor blir vaccinerade osv. När journalisten fortsätter måla upp elände efter elände så slänger Hans Rosling upp sin fot på bordet och pekar på sin sko och säger om ni bara beskriver mig utifrån min sko så är det klart att bilden blir ful och fel men jag har andra sidor som berättar annat. När journalisten senare i samtalet försöker argumentera emot så levererar Hans Rosling sin *one-liner* utifrån de kända fakta i det aktuella ärendet och säger *Det här är inget man kan diskutera, jag har rätt och du har fel*.

När temat på andra advent säger att *Guds Rike är nära* så är det utifrån adventssöndagarnas olika beskrivningar hur Gud kommer oss människor till mötes. Första advent rider han in i Jerusalem på en åsna, som en folklig fredsivrare. Tredje advent kommer Gud oss till mötes genom Johannes döparen som bereder vägen för kusin Jesus. Fjärde söndagen i advent handlar det om den unga modern, Maria som bär ett litet barn i sig, ett barn som dessutom förväntas vara världens frälsare. Andra advents bidrag är då att tala om att Gud kommer oss till mötes mitt i världen, mitt i allt som sker, gott som ont... Guds Rike är nära, kanske både i tid och rum.

I Lukas evangelium kapitel 17 kan vi läsa *Tillfrågad av fariséerna om när Guds rike skulle komma svarade han: "Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med sina ögon. Ingen kan säga: Här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er*.

Jag tycker nog att den texten skulle vara evangelieläsning varje årgång på andra advent.

Den text vi utgår från idag förvirrar bara begreppen... om vi nu inte hittar det fokus som inledde predikan eller snarare avslutade evangelieläsningen: *Stå upprätta inför Människosonen! Räta på er och lyft era huvuden...*

I varje tid, hur vi än beskriver den, måste kyrkan predika upprättelse, rätade ryggar med ökad självkänsla och tilltro, öppen och lyft blick så att vi ser allt och alla som behöver ses.

*Nej låt dig är förhårdna i denna hårda tid...* skrev Wolf Bierman i sin sång *Uppmuntran*.

-*Uppmuntran* av Wolf Bierman med svensk text av P.O Enquist

*Nej, låt dig ej förhårdna i denna hårda tid.  
Dom alltför hårda brister,  
dom alltför styva mister sin vassa udd därvid*

*Nej, låt dig ej förbittras i denna bittra tid,  
för grämsen den bygger  
ett galler runt omkring dig, och makten klarar sig*

*Nej, låt dig ej förskräckas i denna skräckens tid.  
Dom hoppas ju på detta,  
att innan kampen börjat, vi gett oss utan strid*

*Nej, låt dig ej förbrukas, men bruka väl din tid.  
Nej, låt dig aldrig kuvas,  
du stöder oss, vi stöder dig, vi ger varandra liv*

*Vi låter oss ej tystas i denna tysta tid,  
en dag ska marken grönska,  
då står vi alla starka, då är den här vår tid*

Guds rike är nära, ja det är *redan här men ännu inte*.

Det finns upprättelse  
men det finns alltid mer upprättelse att söka, att ge.  
Det finns upplysning och ljus  
men det finns alltid mer upplysning och ljus att söka, att ge.  
Det finns tro, hopp och kärlek  
och det finns alltid utrymme för mer Tro, Hopp och Kärlek.

Amen